

Zamyšlení nad riziky aktuálního vládního nařízení ohledně testování dětí ve školách

Dle nového nařízení vlády se má ve škole testovat 2 x týdně před zahájením výuky a v případě pozitivního testu je škola povinna zajistit oddělení takového žáka od ostatních osob. V jiné větě nařízení se doslova říká, že škola „žáka izoluje od ostatních...“ dokud si pro něj nepřijde zákonný zástupce.

Je potřeba zmínit, že akt okamžité izolace od ostatních může být extrémně silným zážitkem pro nejednoho dospělého člověka, natož tak pro malé dítě. Je potřeba zmínit, že pro společenskou bytost je máloco tak **stresujícím faktorem** jako právě vyloučení z kolektivu (odmítnutí druhými). V tomto případě by se navíc „odmítnutí“ netýkalo charakterových vlastností dítěte, ani žádného prohřešku, ale pouze (možné) přítomnosti viru, což dítě jen stěží dokáže ovlivnit. Dle mého názoru následně hrozí velké riziko, že může být dítě s pozitivním testem **objektem nejrůznějších forem šikany a pomluv**, což může postupně vést u emočně slabších jedinců až k vážným duševním poruchám. Největší riziko kumulovaného stresu u dětí navíc spočívá i v tom, že může **nemoc propuknout až mnohem později a nikdo nedovede odhadnout, jak dalece se v budoucnu na dítěti může projevit**.

Současným nařízením mohou být navíc extrémní **nároky kladeny i na pedagogy**. Jak se zachová pedagog, který zjistí, že jeho žák stojící pár centimetrů od něj má pozitivní test? Jak bude reagovat učitel, který musí neprodleně odvést daného žáka na izolaci s vědomím, že s dítětem přišel do kontaktu a tím i jemu hrozí bezprostřední riziko nákazy? Je potřeba se zamyslet nad tím, že pedagogové nejsou zdravotníci a **nejsou školeni na situace obdobného charakteru. Hrozí tak další riziko psychické zátěže u pozitivně testovaného dítěte, protože může zažít nejen odsouzení od spolužáků, ale zároveň nepříjemného zacházení v případě některých pedagogů.**

Zdravotní stav je velmi citlivé téma a z toho důvodu by měl být vždy věcí rodiny a lékaře. Testováním ve škole se ovšem tato důvěrná informace stává věcí veřejnou, a zejména v malých obcích pak psychicky postiženými nemusí být jen pozitivně testované děti, ale i jejich rodiče a blízké okolí, protože se o pozitivním testu dítěte dozvědí další lidé během několika okamžiků.

Za mě veřejné testování dětí ve školách velmi diskutabilní a rozhodně bych jej nedoporučil.

S vírou v lepší zítřky

7. dubna 2021

Mgr. et Mgr. Milan Studnička
psycholog